

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิกของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์พยาบาลซึ่งปฏิบัติการสอน การนิเทศนักศึกษาพยาบาลในคลินิก ปัจจุบันดำรงตำแหน่งวิทยากร วิทยาลัยพยาบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสถาบันพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุข 4 แห่ง คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทรบุรี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนุตรธานี และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์อุบลราชธานี รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 208 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์พยาบาลซึ่งปฏิบัติงานนิเทศนักศึกษาพยาบาลบนคลินิก มีประสบการณ์อย่างน้อย 1 ปี ในวิทยาลัยพยาบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) จาก 4 สถาบัน ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติในคลินิก ระหว่าง เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน 2538 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งปฏิบัติการนิเทศนักศึกษาพยาบาลในคลินิก ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน 2538

สถาบันการศึกษา	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี		
นครราชสีมา	72	16
สุรินทร์	34	6
อุดรธานี	40	7
สรรพสิทธิประสงค์อุบลราชธานี	62	17
รวม	208	46

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชุด

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ ได้แก่ อายุ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ภาควิชาการพยาบาล และการอบรมครูดนิกหรือการศึกษาทางการนิเทศ

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม เกี่ยวกับลักษณะสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิกของอาจารย์พยาบาล

ชุดที่ 2 แบบสังเกต แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบบันทึกการสังเกตสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิกของอาจารย์พยาบาล

ตอนที่ 2 คู่มือการวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิกของอาจารย์พยาบาล

การสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1.ศึกษาค้นคว้า ตำรา หนังสือ บทความ และงานวิจัยต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เนื้อหาในส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือ บทบาทผู้ฝึกในคลินิก

2. นำแนวคิด เนื้อหา และข้อมูลต่างๆที่ได้ สร้างเป็นเครื่องมือ

โดยแบบสอบถาม และแบบสังเกต ผู้วิจัยดัดแปลงบางส่วนมาจากแบบสอบถามสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษายาบาลของ ศรสวาท ชัยตรุน และส่วนหนึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีของ Brammer (1985) ลักษณะสำคัญของผู้ให้ความช่วยเหลือ Carkhuff (1969), Combs (1969), Roger (1961) กระบวนการช่วยเหลือ และศาสตร์การดูแล ซึ่งประกอบด้วยสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือใน 7 ลักษณะ โดยแบ่งตามเนื้อหาและน้ำหนักคะแนน แล้วสร้างเป็นแบบสอบถามและแบบสังเกต รวมทั้งสิ้น 85 ข้อ ดังนี้คือ

สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือ แบบสังเกต)	น้ำหนัก	จำนวนข้อรวม	(แบบสอบถาม)(
การร่วมรู้สึก	15%	13	(5)	(8)
การให้ความอบอุ่นและดูแลเอาใจใส่	15%	13	(6)	(7)
การเปิดเผยตนเอง	10%	8	(4)	(4)
การยอมรับ	15%	13	(6)	(7)
การมีความซื่อสัตย์	10%	8	(4)	(4)
การเป็นแบบอย่าง	20%	17	(8)	(9)
การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง	15%	13	(7)	(6)
รวม	100%	85 ข้อ	(40ข้อ)	(45ข้อ)

3. ลักษณะเครื่องมือ

ชุดที่ 1

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัว และข้อมูลทั่วไปของอาจารย์พยาบาล ให้เลือกคำตอบที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 ลักษณะของเครื่องมือแบบสอบถามสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือชุดนี้ มีจำนวน 40 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้เลือกตอบได้ใน 5 ระดับ อาจารย์พยาบาลเป็นผู้ตอบเลือกเพียงคำตอบเดียว ดังนี้

“ไม่เป็นความจริง” หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงหรือเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

“เป็นความจริงน้อย” หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงบางส่วน หรือเล็กน้อย หรือเกิดขึ้นนานๆ ครั้ง

“เป็นความจริงปานกลาง” หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงเป็นปานกลาง หรือเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว

“เป็นความจริงส่วนมาก” หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงส่วนมาก แต่ไม่ทั้งหมด หรือเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

“เป็นความจริงมากที่สุด” หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด หรือเกิดขึ้นเกือบตลอดเวลา

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 5 หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เป็นความจริงมาก

คะแนน 3 หมายถึง เป็นความจริงปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เป็นความจริงน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เป็นความจริง

*หมายเหตุ ถ้าข้อความไปในทางลบคะแนนจะกลับกัน

ชุดที่ 2

ตอนที่ 1 ลักษณะของเครื่องมือชุดนี้เป็นแบบสังเกตสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือ โดยมีการวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับหัวข้อที่จะทำการสังเกต กำหนดประเด็นและจำนวนข้อให้ครอบคลุมสร้างแบบ Check List ซึ่งประกอบไปด้วยสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือทั้งสิ้น 45 รายการ หากสังเกตพบสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือใด ให้ 1 คะแนน ถ้าไม่พบสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือนั้นๆ ในการสังเกต ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์ตัดสินพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 2 ค่า ดังนี้

มี ให้ 1 คะแนน

ไม่มี ให้ 0 คะแนน

ตอนที่ 2 คู่มือวิเคราะห์สัมพันธภาพเชิงช่วยนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิกของอาจารย์พยาบาล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นใน 7 ลักษณะ เช่นเดียวกับแบบสังเกต โดยแจกแจงเอาพฤติกรรมย่อยจากแบบบันทึกสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือ มากำหนดเป็นเกณฑ์ตัดสิน

พฤติกรรมที่แสดงออกมา คือ ถ้ามีพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเกิดขึ้นในแต่ละลักษณะของ สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือ ถือว่าอาจารย์มีสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือในลักษณะนั้นเกิดขึ้น

4. การตรวจความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม แบบสังเกต และคู่มือการวิเคราะห์สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาพยาบาล ด้านจิตวิทยาการศึกษาจำนวน 12 ท่าน (ดังรายนาม ในภาคผนวก) ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหา ความถูกต้อง ความครอบคลุม น้ำหนักคะแนนในแต่ละด้าน และเกณฑ์ในการคิดคะแนน โดยถือเกณฑ์ 80% ของความเห็น ตรงกันและการยอมรับของผู้ทรงคุณวุฒิที่เห็นด้วยจะถือว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ และนำไปใช้ในการ วิจัยต่อไป ถ้าผู้ทรงคุณวุฒิท่านใดให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยจักได้นำมา ปรับปรุงแก้ไขโดยพิจารณาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา และถือว่าแบบสอบถามและแบบสังเกต ที่ ได้รับการปรับปรุงตามขั้นตอนดังกล่าวมีความตรงตามเนื้อหานั้น ผลการตรวจสอบสรุปได้ ดังนี้

- (1) คำจำกัดความเขียนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และเพิ่มบางข้อคำถามให้ครอบคลุม ครบถ้วน
- (2) ในส่วนแบบสอบถามเพิ่มจาก 4 Rating Scale เป็น 5 Rating Scale
- (3) เกณฑ์น้ำหนักคะแนนแบ่งตามเนื้อหา จำนวนข้อคำถามและการสังเกต แบ่งโดย เทียบกับเกณฑ์น้ำหนักคะแนน
- (4) แก้ไขภาษา ให้เหมาะสม กระชับรัด และชัดเจนยิ่งขึ้น
- (5) รายละเอียดพฤติกรรมเขียนให้สื่อความหมายที่ชัดเจนขึ้น ทั้ง พฤติกรรมที่เป็น วัจนะ และอวัจนะภาษา (verbal ,non-verbal)
- (6) สร้างชุดแบบบันทึกการสังเกตฉบับย่อ เพื่อความสะดวกและคล่องตัวในการ บันทึกพฤติกรรม

5. การหาความเที่ยง(Reliability) ผู้วิจัยกระทำ ดังนี้

ผู้วิจัยนำเครื่องมือทั้ง 2 ชุดที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับอาจารย์พยาบาลที่มี ลักษณะเช่นเดียวกับประชากรที่ศึกษา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม แบบ สังเกต เพื่อคำนวณหาความเที่ยงของการวัด ดังนี้

- (5.1) แบบสอบถาม กระทำโดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์ พยาบาลผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศนักศึกษาพยาบาลในคลินิก วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี

กรุงเทพฯ จำนวน 30 ท่าน แล้วตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาช(Cronbach's coefficient) (ประคอง กรรณสูตร, 2528)

จากการคำนวณได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.924

(5.2) แบบสังเกต กระทำโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ไปทำการสังเกตสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิก วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ ตามสถานการณ์ จำนวน 15 ครั้ง ทดสอบหาความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต โดยใช้สูตรของ Polit&Hungler (1987)

จากการคำนวณได้ค่าความเที่ยงของแบบสังเกต เท่ากับ 0.902

การเตรียมผู้ช่วยวิจัย

- (1) ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ช่วยวิจัยจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และเป็นพยาบาลวิชาชีพมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี
- (2) ผู้ช่วยวิจัยศึกษาทำความเข้าใจกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนทำความเข้าใจในการใช้เครื่องมือในการวิจัยให้ตรงกัน
- (3) นัดหมายเวลา และสถานที่ ที่จะทำการสังเกต
- (4) ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทดลองสังเกต โดยผู้วิจัยกระทำเป็นตัวอย่างจริง จากนั้นให้ผู้ช่วยวิจัยทดลองด้วยตนเอง
- (5) ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ทำการสังเกตสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิก ในสถานการณ์เดียวกัน เพื่อทดสอบค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต
- (6) ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย บันทึกผลการสังเกตลงในแบบบันทึกสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือ ภายหลังจากสิ้นสุดการสังเกตในแต่ละครั้ง เพื่อหลีกเลี่ยงการบันทึกจากความจำ
- (7) ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ทำการสังเกตสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือ จำนวน 15 ครั้ง
- (8) หาค่าความเที่ยงของการสังเกต จากผลการสังเกตของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ดังกล่าวข้างต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังสถาบันพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากวิทยาลัยพยาบาลในสังกัด และผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือดังกล่าว ไปยังวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครวัดพระปกเกล้า และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

1.2 ขออนุมัติผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล และโรงพยาบาลในการเข้าเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสังเกต ซึ่งผู้วิจัยใช้เวลาสำหรับการเข้าร่วมปฏิบัติการทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน มิถุนายน ถึง กันยายน 2538

1.3 ผู้วิจัยติดต่อหัวหน้าภาควิชา หรือผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อรับทราบข้อมูลและจำนวนอาจารย์พยาบาลที่ขึ้นนิเทศการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลในคลินิก พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

1.4 ผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคย และขอความร่วมมือจากอาจารย์พยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแต่ละท่านในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย โดยผู้วิจัยได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการสังเกต การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.5 สำนักรวบรวมการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลในช่วงเวลาของการสังเกต ตามการจัดการฝึกภาคปฏิบัติของแต่ละสถาบัน

1.6 นัดหมายวัน เวลา สถานที่ กับอาจารย์พยาบาลในแต่ละภาควิชา

2. ขั้นตอนดำเนินการ

2.1 นำเครื่องมือชุดที่ 2 ไปบันทึกการสังเกตพฤติกรรมกรณีสัมพันธ์ภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์พยาบาล จำนวน 46 คน พร้อมกับผู้ช่วยวิจัย 2 คน บันทึกอย่างเป็นอิสระต่อกัน

2.2 การสังเกตสัมพันธ์ภาพเชิงช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิกของอาจารย์ ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตชนิดไม่ปกปิด (No-concealment) / มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ (Participant observation) โดยมีเหตุผลว่าการสังเกตแบบมีส่วนร่วมนี้จะทำให้ผู้ถูกสังเกต ไม่รู้ว่าพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งของตนกำลังถูกสังเกตในขณะนี้ ทำให้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นไปตามธรรมชาติและจะไม่ได้รับผลกระทบจากการปรากฏตัวของผู้สังเกต (อำนาจวิทย์ ชูวงศ์, 2525)

2.3 การบันทึกการสังเกต ผู้วิจัยจะอยู่ในที่ที่เหมาะสมสามารถได้ยินคำสนทนาและเห็นสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยบันทึกการสังเกตในแบบบันทึกทันที ภายหลังจากสิ้นสุดในแต่ละครั้ง เพื่อหลีกเลี่ยงความไม่เที่ยงตรงของการบันทึก

2.4 การสังเกตในแต่ละสถานการณ์ ผู้วิจัยใช้การสังเกตพฤติกรรมตามกิจกรรม การปฏิบัติงานนิเทศของอาจารย์พยาบาล โดยศึกษาการมอบหมายงาน (Assignment) การประชุมปรึกษา (Conference) การเยี่ยมตรวจ (Rounds) และการร่วมงาน (Participation) ซึ่งถือว่าเป็นการสังเกต 1 ครั้ง ในการนิเทศการฝึกปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลแต่ละท่าน จะต้องถูกสังเกตให้ครบตามสถานการณ์ดังกล่าวเป็นจำนวน 3 ครั้ง

2.5 ทำการสังเกตพฤติกรรมการนิเทศนักศึกษาของอาจารย์พยาบาลให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่คำนึงถึงความถี่ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว คือพฤติกรรมใดก็ตามจะถูกบันทึกเพียงครั้งเดียวในตลอดช่วงเวลาของการสังเกตในแต่ละครั้ง (sing system) แล้วบันทึกการสังเกตแต่ละครั้งในแบบบันทึกฉบับย่อ (ภาคผนวก)

2.6 หลังจากสิ้นสุดการสังเกตในแต่ละวัน ผู้วิจัยจึงจะทำการแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือแก่นักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิก และขอความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถามดังกล่าวในวันรุ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีทางสถิติ โดยอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการแจกแจงความถี่และร้อยละ จำแนกตามอายุ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ภาควิชาการพยาบาล และการอบรมครูคลินิก

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์พยาบาล วิเคราะห์ตามการสอบถามร่วมกับการสังเกตข้อมูล เสนอในรูปแบบ ดังนี้

2.1 ความถี่และร้อยละของอาจารย์พยาบาล จำแนกตามสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือแก่นักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิก ด้านการร่วมรู้สึก ด้านการให้ความอบอุ่นและดูแล

เอาใจใส่ ด้านการเปิดเผยตนเอง ด้านการยอมรับ ด้านการมีความซื่อสัตย์ ด้านการเป็นแบบอย่าง ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง และโดยรวม

2.2 คะแนนมาตรฐาน (T-SCORE) จำแนกตามสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือให้นักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิกของอาจารย์พยาบาล ด้านการร่วมรู้สึก ด้านการให้ความอบอุ่นและดูแลเอาใจใส่ ด้านการเปิดเผยตนเอง ด้านการยอมรับ ด้านการมีความซื่อสัตย์ ด้านการเป็นแบบอย่าง ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง และโดยรวม

2.3 คะแนนมาตรฐาน (T-SCORE) สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานในคลินิกของอาจารย์พยาบาล ด้านการร่วมรู้สึก ด้านการให้ความอบอุ่นและดูแลเอาใจใส่ ด้านการเปิดเผยตนเอง ด้านการยอมรับ ด้านการมีความซื่อสัตย์ ด้านการเป็นแบบอย่าง ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง จำแนกรายข้อ

ดังนั้นเพื่อให้ระดับของคะแนนในข้อมูลต่างชุดกันมีน้ำหนักเท่ากัน จึงพิจารณาใช้เกณฑ์ตัดสินตามคะแนนมาตรฐาน (T-SCORE) โดยแปลความหมายของคะแนน (ประคองกรรมสูตร,2528) ดังนี้ ;

$$\text{สูตร} \quad T = 50 + 10Z$$

การแปลความหมายคะแนน ;

มากที่สุด	คะแนน " T " 71.00 - 100.00	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
มาก	คะแนน " T " 61.00 - 70.99	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือมีความเหมาะสมในระดับมาก
ปานกลาง	คะแนน " T " 41.00 - 60.99	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
น้อย	คะแนน " T " 31.00 - 40.99	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือมีความเหมาะสมในระดับน้อย
ที่น้อยที่สุด	คะแนน " T " 0.00 - 30.99	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือมีความเหมาะสมในระดับที่น้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์พยาบาล
จำแนกตามอายุ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ภาควิชาการพยาบาล
และการอบรมครูคลินิก เป็นรายด้านและโดยรวม วิเคราะห์โดยทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์
ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) โดยทดสอบค่า F (F-test) และทดสอบค่า
เฉลี่ยของคะแนนรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe's test for all comparison) (ประคอง วรรณสุด,2528)
ในการวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย